

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Camera E01-Vasile Lascăr

24 SEP 2026

Destinatar:
SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN
ROMÂNIA DIAMANTUL
București, sector 4, STR. IENĂCHIȚĂ
VĂCĂRESCU, nr. 17A, et. PARTER,
ap. 1

DOSARUL NR. 3983/2/2026

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: comunicare informații de interes
public (Legea Nr.544/2001)

CITAȚIE

emisă la 14 Septembrie 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

Sunteți chemat în această instanță, camera E01-Vasile Lascăr, Complet 8-completul 17 fond, în data de 23 Noiembrie 2026, ora 13:00 în calitate de **reclamant**, în proces cu **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** în calitate de pârât, **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE-MARIAN CĂTĂLIN PREDOIU** în calitate de pârât, **GRECU RĂZVAN - CU DOMICILIUL PROFESIONAL LA SEDIUL DIRECȚIEI GENERALE FINANCIARE DIN MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** în calitate de pârât, și alții.

În caz de neprezentare a partilor, se va putea trimite un înscris, judecata urmând a se face în lipsă.

Cu copie a întâmpinărilor depuse de Bornagel Claudiu și Grecu Răzvan, cu mențiunea de a depune răspuns la întâmpinări.

Prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal ori prin reprezentant legal sau convențional ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.

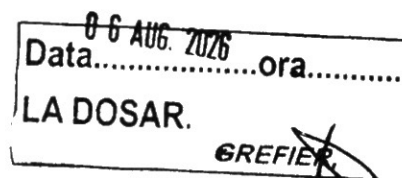
L.S. PREȘEDINTE
(stampila)

Grefier,

I.M. 14.09.2026 09:54:15, nr. citatie: 1 din 4

Către,

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal
Doamnei / Domnului Președinte

Subsemnatul, Grecu Răzvan, în calitate de director general al Direcției Generale Financiare din MAI, citat în calitate de pârât, în dosarul nr. 3983/2/2026, în temeiul dispozițiilor art. 205 Cod procedură civilă, formulez prezenta:

ÎNTÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul **Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”**, prin care, în contradictoriu cu subsemnatul, solicită:

- obligarea pârâților la plata, în solidar, a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale, pentru încălcarea dreptului subscrisului de acces liber la informațiile de interes public, cei doi funcționari semnatori ai refuzului urmând a răspunde, în temeiul art. 16 din Legea nr. 554/2004, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

I. Raportat la obiectul și temeiul de drept al acțiunii, rog instanța de judecată să rețină, să examineze și să se pronunțe cu privire la **excepția lipsei calității procesuale pasive a subsemnatului**, pentru următoarele motive:

Obiectul prezentului litigiu îl reprezintă:

- Obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la declasificarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare din aparatul central al MAI, clasificat secret de serviciu;

- obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la comunicarea către subscrisul a copiei Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare din aparatul central al MAI, în formă declasificată;

- obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la comunicarea actului prin care a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare, a clasei și nivelului de secretizare atribuite acestuia, precum și temeiul clasificării;

- obligarea la plata, în solidar, a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale, pentru încălcarea dreptului subscrisului de acces liber la informațiile de interes public, cei doi funcționari semnatori ai refuzului urmând a răspunde, în temeiul art. 16 din Legea nr. 554/2004, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

Reclamantul își întemeiază pretențiile împotriva subsemnatului pe raționamentul că l-aș fi împiedicat fără temei în exercitarea unui drept fundamental, respectiv în dreptul de acces liber la informația de interes public și astfel am lipsit sindicatul de o informație necesară îndeplinirii atribuțiilor sale de reprezentare și de informare a membrilor.

În context, învederez faptul că Legea nr. 544/2001, text legal invocat și de către reclamant în susținerea pretențiilor, **statuează explicit** faptul că „instanța poate **obliga**

autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale”.

Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, definește **noțiunea de „autoritate publică”**, statuând în cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. b) faptul că, prin autoritate publică se înțelege orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică.

Conform art. 5 lit. k) din O.u.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, prin autoritate publică se înțelege organ de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică pentru satisfacerea unui interes public.

În concluzie, având în vedere că subsemnatul sunt o persoană fizică, nefiind autoritate publică în sensul textelor legale sus menționate, este evident că nu pot fi obligat, raportat la raționamentul reclamantului, la plata de despăgubiri pentru îngrădirea dreptului de acces la informația de interes public solicitată.

Față de aspectele prezentate, **vă rog să admiteți excepția lipsei calității procesuale pasive a subsemnatului și, pe cale de consecință, să dispuneți respingerea acțiunii ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.**

II. Pe fondul cauzei, solicit să aveți în vedere că în conformitate cu dispozițiile art. 249 din Codul de procedură civilă, reclamantul avea obligația să facă dovada existenței unei fapte ilicite a subsemnatului, ceea ce în cauza de față este evident că nu s-a realizat, aspect care impune respingerea acțiunii ca nefondată.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale nu este suficient să existe o faptă prejudiciabilă; fapta cauzatoare de prejudiciu, dacă este conduită umană, trebuie să fie ilicită. Prin urmare, în acele ipoteze în care fapta prejudiciabilă nu are caracter ilicit, răspunderea nu există.

Astfel, răspunderea nu se angajează, caracterul ilicit al faptei respective este înlăturat ca urmare a faptului că nu a avut reprezentarea caracterului antisocial al acesteia, nu a prevăzut și nici nu trebuia să prevadă urmările ei păgubitoare, factorul intelectual lipsind din cadrul vinovăției.

Împrejurarea că prin adresa nr. 469407/23.06.2026, Direcția Generală Financiară a comunicat răspunsul la solicitarea petentului, și a argumentat faptul că solicitarea de declasificare este nejustificată și, subsecvent, cererea de comunicare a Regulamentului, nu echivalează cu existența unei fapte ilicite personale, în înțelesul art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În context, apreciez că adresa de răspuns, deși este semnată de subsemnatul, reprezintă un act al autorității publice, emis în limitele și în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Vă rog să rețineți că prin răspunsul formulat am oferit o motivare justificată pentru care nu am putut da curs cererii reclamantului. Acest fapt probează, cu puterea evidenței că interpretarea pe care am dat-o prin răspunsul în discuție, nu transformă automat opinia exprimată într-o faptă cu caracter ilicit. Consider că raționamentul se impune a fi reținut și în situația în care ar aprecia că răspunsul supus analizei ar fi unul greșit.

Apreciez că, dacă s-ar reține raționamentul contrar, acest lucru ar presupune că orice funcționar care semnează un răspuns, anulat de către o instanță de judecată, ar răspunde, în mod implicit, personal pentru daunele solicitate, ceea ce nu este evident scopul reglementării art. 16 din Legea contenciosului administrativ.

Totodată, relevant este că în cauză, reclamantul nu a probat, deși sarcina îi aparține, conform textului legal sus-menționat, că subsemnatul aș fi acționat cu rea credință ori cu neglijență gravă. Așa cum reiese cu evidență din actele dosarului, subsemnatul, în limitele competențelor, prin răspunsul formulat nu am făcut altceva decât să interpretez dispozițiile Legii nr. 182/2002, ale HG nr. 585/2002 și ale Legii nr. 544/2001.

Mai mult decât atât, se poate avea în vedere și buna credință a subsemnatului, care prin răspunsul formulat am îndrumat reclamantul cu privire la modul în care poate vizualiza atribuțiile cu caracter general ale Direcției Generale Financiare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv accesând pagina web a Ministerului Afacerilor Interne.

De asemenea, de reținut este faptul că deși reclamantul solicită atragerea răspunderii materiale a părților, în solidar, nu arată în concret fapta care i se impută fiecăruia, aspect incompatibil cu atragerea răspunderii în discuție.

În concluzie, întrucât reclamantul nu arată/probează care este fapta ilicită care mi se impută și care să fi fost comisă cu vinovăție și să fi cauzat prejudiciul imputat, se impune respingerea cererii ca neîntemeiată.

III. Suplimentar precizărilor de mai sus, arăt că achiesez la apărările formulate de Ministerul Afacerilor Interne.

În temeiul art. 223 coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă, solicit judecarea cauzei și în lipsa mea.

Cu stimă,

Director General
AL DIRECȚIEI GENERALE FINANCIARE
Răzvan GRECU

Titlu: Bună ziua. Vă atașez alăturat întâmpinarea în dosarul nr. 3983/2/2026. Cu deosebită stimă
De la: dgf@mai.gov.ro
Către: registraturaS8contenciosCAB@just.ro
Data: 31.07.2026 11:11:00

Instanță: Curtea de Apel București
Data primirii: 31.07.2026 11:12
Data imprimării: 31.07.2026 11:20
Dimensiune: 5 pagini
Număr dosar: 3983/2/2026
Complet: 8-Completul 17 fond

Atașamente:

1. întampinare dosar 3983-2-2026.pdf (864,18 KB)

Mesaj:

Prezentul mesaj este confidential si apartine Ministerului Afacerilor Interne. El se adreseaza numai persoanei mentionate ca destinatar, precum si altor persoane autorizate sa-l primeasca. In cazul in care nu sunteti destinatarul vizat, va aducem la cunostinta ca dezvaluirea, copierea, distribuirea sau initierea unor actiuni pe baza prezentei informatii sunt strict interzise si atrag raspunderea juridica. Daca ati primit acest mesaj dintr-o eroare, va rugam sa ne anuntati imediat, ca raspuns la mesajul de fata, si sa-l stergeti apoi din sistemul dumneavoastra. Apreciam si va multumim pentru cooperare!

This message is confidential and it is property of the Romanian Ministry of Internal Affairs. It is exclusively destined to the person mentioned as addressee, as well as to any other person authorized to receive it. In case you are not the intended addressee, we hereby inform you that the disclosure, copying or distribution of the present information, or the initiation of any action based on it, are strictly forbidden and determine legal responsibility. If you have received it by mistake please let us know by reply and then delete it from your system. We appreciate your cooperation. Thank you!

Către,

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal
Doamnei / Domnului Președinte

Subsemnatul, Bornagel Claudiu, în calitate de șef Serviciu analiză, sinteză, control și valorificare din cadrul Direcției Generale Financiare a MAI, citat în calitate de pârât, în dosarul nr. 3983/2/2026, în temeiul dispozițiilor art. 205 Cod procedură civilă, formulez prezenta:

ÎNTÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul **Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”**, prin care, în contradictoriu cu subsemnatul, solicită:

- obligarea pârâților la plata, în solidar, a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale, pentru încălcarea dreptului subscrisului de acces liber la informațiile de interes public, cei doi funcționari semnatori ai refuzului urmând a răspunde, în temeiul art. 16 din Legea nr. 554/2004, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

I. Raportat la obiectul și temeiul de drept al acțiunii, rog instanța de judecată să rețină, să examineze și să se pronunțe cu privire la **excepția lipsei calității procesuale pasive a subsemnatului**, pentru următoarele motive:

Obiectul prezentului litigiu îl reprezintă:

- Obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la declasificarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare din aparatul central al MAI, clasificat secret de serviciu;

- obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la comunicarea către subscrisul a copiei Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare din aparatul central al MAI, în formă declasificată;

- obligarea pârâților Ministerul Afacerilor Interne și ministrul afacerilor interne la comunicarea actului prin care a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare, a clasei și nivelului de secretizare atribuite acestuia, precum și temeiul clasificării;

- obligarea la plata, în solidar, a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale, pentru încălcarea dreptului subscrisului de acces liber la informațiile de interes public, cei doi funcționari semnatori ai refuzului urmând a răspunde, în temeiul art. 16 din Legea nr. 554/2004, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

Reclamantul își întemeiază pretențiile împotriva subsemnatului pe raționamentul că l-aș fi împiedicat fără temei în exercitarea unui drept fundamental, respectiv în dreptul de acces liber la informația de interes public și astfel am lipsit sindicatul de o informație necesară îndeplinirii atribuțiilor sale de reprezentare și de informare a membrilor.

În context, învederez faptul că Legea nr. 544/2001, text legal invocat și de către reclamant în susținerea pretențiilor, **statuează explicit** faptul că „instanța poate **obliga autoritatea sau instituția publică** să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale”.

Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, definește **noțiunea de „autoritate publică”**, statuând în cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. b) faptul că, prin autoritate publică se înțelege orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică.

Conform art. 5 lit. k) din O.u.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, prin autoritate publică se înțelege organ de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică pentru satisfacerea unui interes public.

În concluzie, având în vedere că subsemnatul sunt o persoană fizică, nefiind autoritate publică în sensul textelor legale sus menționate, este evident că nu pot fi obligat, raportat la raționamentul reclamantului, la plata de despăgubiri pentru îngrădirea dreptului de acces la informația de interes public solicitată.

Față de aspectele prezentate, **vă rog să admiteți excepția lipsei calității procesuale pasive a subsemnatului și, pe cale de consecință, să dispuneți respingerea acțiunii ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.**

II. Pe fondul cauzei, solicit să aveți în vedere că în conformitate cu dispozițiile art. 249 din Codul de procedură civilă, reclamantul avea obligația să facă dovada existenței unei fapte ilicite a subsemnatului, ceea ce în cauza de față este evident că nu s-a realizat, aspect care impune respingerea acțiunii ca nefondată.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale nu este suficient să existe o faptă prejudiciabilă; fapta cauzatoare de prejudiciu, dacă este conduită umană, trebuie să fie ilicită. Prin urmare, în acele ipoteze în care fapta prejudiciabilă nu are caracter ilicit, răspunderea nu există.

Astfel, răspunderea nu se angajează, caracterul ilicit al faptei respective este înlăturat ca urmare a faptului că nu a avut reprezentarea caracterului antisocial al acesteia, nu a prevăzut și nici nu trebuia să prevadă urmările ei păgubitoare, factorul intelectual lipsind din cadrul vinovăției.

Împrejurarea că prin adresa nr. 469407/23.06.2026, Direcția Generală Financiară a comunicat răspunsul la solicitarea petentului, și a argumentat faptul că solicitarea de declasificare este nejustificată și, subsecvent, cererea de comunicare a Regulamentului, nu echivalează cu existența unei fapte ilicite personale, în înțelesul art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În context, apreciez că adresa de răspuns, deși este semnată de subsemnatul, reprezintă un act al autorității publice, emis în limitele și în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Vă rog să rețineți că prin răspunsul formulat am oferit o motivare justificată pentru care nu am putut da curs cererii reclamantului. Acest fapt probează, cu puterea evidenței că interpretarea pe care am dat-o prin răspunsul în discuție, nu transformă automat opinia exprimată într-o faptă cu caracter ilicit. Consider că raționamentul se impune a fi reținut și în situația în care ar aprecia că răspunsul supus analizei ar fi unul care nu corespunde cu dispozițiile instanței privind clasificarea acestui document.

Apreciez că, dacă s-ar reține raționamentul contrar, acest lucru ar presupune că orice funcționar care semnează un răspuns, anulat de către o instanță de judecată, ar răspunde, în mod implicit, personal pentru daunele solicitate, ceea ce nu este evident scopul reglementării art. 16 din Legea contenciosului administrativ.

Totodată, relevant este că în cauză, reclamantul nu a probat, deși sarcina îi aparține, conform textului legal sus-menționat, că subsemnatul aș fi acționat cu rea credință ori cu neglijență gravă. Așa cum reiese cu evidență din actele dosarului, subsemnatul, în limitele competențelor, prin răspunsul formulat nu am făcut altceva decât să interpretez dispozițiile Legii nr. 182/2002, ale HG nr. 585/2002 și ale Legii nr. 544/2001, în raport de conținutul Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției Generale Financiare.

Mai mult decât atât, se poate avea în vedere și buna credință a subsemnatului, care prin răspunsul formulat am îndrumat reclamantul cu privire la modul în care poate vizualiza atribuțiile cu caracter general ale Direcției Generale Financiare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv accesând pagina web a Ministerului Afacerilor Interne.

De asemenea, de reținut este faptul că deși reclamantul solicită atragerea răspunderii materiale a pârâților, în solidar, nu arată în concret fapta care i se impută fiecăruia, aspect incompatibil cu atragerea răspunderii în discuție.

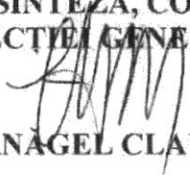
În concluzie, întrucât reclamantul nu arată/probează care este fapta ilicită care mi se impută și care să fi fost comisă cu vinovăție și să fi cauzat prejudiciul imputat, se impune respingerea cererii ca neîntemeiată.

III. Suplimentar precizărilor de mai sus, arăt că achiesez la apărările formulate de Ministerul Afacerilor Interne.

În temeiul art. 223 coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă, solicit judecarea cauzei și în lipsa mea.

Cu stimă,

**ȘEF SERVICIU ANALIZĂ, SINTEZĂ, CONTROL ȘI VALORIFICARE
DIN CADRUL DIRECȚIEI GENERALE FINANCIARE**

BORNĂGEL CLAUDIU